

Seminář osobní efektivity

(Biblický pohled na předpoklady životního úspěchu)

Úvod:

Vítejte u přepisu rozhlasového semináře osobní efektivity vysílaného na stanici Český rozhlas Plzeň. V pěti lekcích spolu budeme probírat biblický pohled na tajemství životního úspěchu:

1.	Uspěj v zaměstnání	(Zvol správné priority)
2.	Kraluj v životě	(Buď vítězem – vírou, rozhodnutím a vyznáním)
3.	Jsi povolán změnit svět	(Neplánuj v malém neboli Tvá vize)
4.	Tvůj nový denní režim	(Denní plán a radost až do rána neboli Tajemství každodenní efektivity)
5.	Jak prakticky na vztah s Bohem	(Bůh je živý - nakolik jsi živý i Ty?)

V našich lekcích čerpáme z léty prověřeného zdroje moudrosti a životního úspěchu - z Bible. Při objevování její nabídky principů vedoucích k úspěchu s úžasem zjišťujeme, že se jedná o velmi moderní, praktický a kompletní soubor nástrojů pokrývajících téměř všechny oblasti života.

Mým cílem v tomto semináři není obrácení zatím ještě nevěřících na víru, ale pouze předložení biblického pohledu na problematiku životního úspěchu, neboť v takto ucelené podobě se s ním asi většina našich čtenářů dosud neměla možnost setkat. Laskavý čtenář pak může tuto biblickou nabídku buď přijmout, nebo z ní použít to, co je pro něj zatím stravitelné, anebo zcela odmítnout. Rozhodne-li se ji však ve svém životě skutečně aplikovat, mohu z vlastní zkušenosti říci, že jej vždy znovu u biblických principů překvapí jejich neuvěřitelná praktičnost a účinnost.

Každá lekce obsahuje poměrně hutný materiál. Chcete-li mít ze semináře plný užitek, doporučuji Vám si nabízené biblické principy ověřit četbou uváděných citací v jejich kontextu přímo v Bibli, důkladně si je promyslet a porovnat s Vašimi vlastními zkušenostmi. A pokud jste dosud některé ze zde zmiňovaných zkušeností neučinili, zvu Vás k jejich dobrodružnému prozkoumání na vlastní kůži.

1. Úspěch v zaměstnání

(Podtitul: Zvol správné priority)

Vlastní lekce:

1.1 Základní biblický pohled na práci

Abychom zjistili, v čem podle Bible tkví tajemství životního úspěchu a také úspěchu v práci, podívejme se nejprve, jakým způsobem vůbec na práci Bible nahlíží.

Když nahlédneme už do prvních tří kapitol první knihy Bible - Genesis zjistíme tam, že **práce** - je dle Gn 1,26–28: - součástí Božího požehnání
- způsobem vlády – kdy Bůh se s člověkem rozdělil o svou - autoritu (vládu nad světem)
- a tvořivost.

Jako obraz Boží jsme tedy stvořeni k vládě a k tvořivosti.

Jaké dal Bůh v ráji Adamovi úkoly?

Gn 1,28: „Plod' a množ se.“
„Podmaňuj zemi.“
„Panuj nad vším živým.“
Gn 2,15: „Obdělávej ráj.“
„Střež ho.“

Vidíme, že člověk dostal Boží mandát k prosazování své vůle v daných mantinelech ve vztahu k zemi a k živým tvorům.

Z toho, že v ráji byla práce, můžeme usoudit, že i v nebi bude práce. Dokonalost ráje a nebe neznamená, že jsou hotové a neměnné. Naopak jejich dokonalost spočívá v tom, že je lze dále rozvíjet prací.

Závěrem: Bůh pozval člověka ke spolupráci při vytváření, ochraně a rozmnožování hodnot.

1.2 Priority

Mluvíme o úspěchu v práci. Bible nás však upozorňuje, že zaměření se na samotnou práci a snaha ji dělat co nejlépe, ještě samo o sobě požehnání nepřináší! Platí zde princip: „Hleďte nejprve Boží království a všechno ostatní Vám bude přidáno.“ Formulujme zatím hypotézu, že úspěch v práci je vedlejším produktem správných priorit.

Jaké nám tedy Bible doporučuje priority? Podívejme se opět do prvních dvou kapitol Genesis. Všechny tyto priority jsou tam hezky po pořádku uvedeny:

1. „Na počátku Bůh...“

Gn 1,1

Naší první prioritou má tedy, dle učení hned prvního verše Bible, být vztah s Bohem – ještě dnes uvidíme, že chceš-li trvale a dlouhodobě uspět v práci, je pro Tebe životně důležité, abys měl živý vztah s Bohem na prvním místě svého žebříčku priorit. Čím více času věnuješ pěstování vztahu s Ním, tím přirozenější a samozřejmější bude, že i všechny ostatní oblasti Tvého života a práce se budou zdravě vyvíjet.

2. „Učiňme člověka k našemu obrazu...“

Gn 2,7

Druhou prioritou jsi Ty sám. Bohu záleží na tom, aby se Ti vedlo dobře. Máš-li Boha na prvním místě, smíš sám sebe postavit hned na druhé. On má totiž na prvním místě zase Tebe a Tvé zájmy. Čím více času věnuješ budování vlastního charakteru a promýšlení svých hodnot a smyslu života, tím přirozenější bude, že se pak dokážeš věnovat nesobecky i druhým v duchu Ježíšova: „Miluj bližního, jako sebe sama.“ Předtím ses totiž naučil milovat sám sebe, a to díky Bohu na prvním místě bez nepříjemné pachuti soběstřednosti. Obě tyto investice se pak nesmírně vyplatí ve všech Tvých dalších vztazích a nakonec se projeví i na úspěchu v práci.

3. „Muže a ženu je stvořil...“

Gn 2,27

Další v pořadí priorit přichází Tvá rodina. Vyřešil-li sis předtím své dva nejdůležitější vztahy - k Bohu a k sobě samému – dokážeš nyní budovat i zdravé a naplňující vztahy s partnerem a dětmi, tedy tam, kde lidé dnes nejčastěji prohrávají. Velmi často si však neuvědomují, že počátek této prohry sahá do dřívější minulosti, než jen do doby, kdy se projevily první problémy v rodinných vztazích – totiž až do bodu, ve kterém rezignovali na péči o vztah s Bohem a o vědomí vlastní hodnoty.

4. „Plodte, množte se a naplňte zemi...“ Gn 2,28
Zde máme konečně první kolektivní důraz v Bibli – čtvrtou prioritou jsou tedy vztahy s lidmi.
5. Verš „Podmaňte zemi, panujte nad vším živým...“ Gn 2,28
nám ukazuje, že teprve pátou prioritou je společná práce. Vidíme, že vztahy jsou důležitější, než sama práce a její výsledky. Pokud jsou však vztahy pořádku, pak nám umožní v práci dosahovat daleko lepších výsledků s mnohem menší námahou, než kdybychom se zaměřili na práci v první řadě.
6. „Dal jsem Vám veškerou bylinu za pokrm...“ Gn 2,29
Za šesté nakonec dochází naplnění i naše materiální a životní potřeby.

Všimněte si prosím, že většina dnešních lidí má své priority postaveny zcela naopak, než nám doporučuje Bůh v Bibli. Nejprve chci být zabezpečený (vést konzumní život), proto (a často pouze proto) se zaměřuji na práci a v ní občas i na to, abych po sobě něco konkrétního zanechal. Teprve pak následují vztahy s lidmi, z nichž nejnarušnější jsou ty s mými nejbližšími a na promýšlení vlastních hodnot a budování charakteru mi již často nezbyvá ani čas, ani síly - o budování reálného vztahu s živým Bohem ani nemluvě.

Důsledkem těchto převrácených priorit dnešní společnosti nemůže být nic jiného, než selhání v životě, pokroucené vztahy a nakonec i neúspěch při tvorbě hodnot - tedy v práci.

Žalm 128 nám důležitost správného seřazení priorit potvrzuje:

Ž 128,2 „Blahoslavený je každý, kdo se bojí Hospodina (tzn. žije a rozmlouvá s Bohem) a chodí po jeho cestách (rozuměj dělá, co Bůh radí) – z práce svých rukou bude mít užitek, bude blahoslavený (čili prožívat blaho) a šťastně se mu povede (bude mít úspěch).“

1.3 Věrnost a odměna

Už jsme si řekli, že výrazným úhlem pohledu Bible na pozemský život je pojetí člověka jako Božího služebníka, kterého Bůh pověřil úkolem spravovat pro něj věci na zemi:

2K 6,4-5 „Ve všem se chovejte jako Boží služebníci – i v pracích...“

Koncept práce je v Bibli také silně spojen s myšlenkou věrnosti na zemi a odměny v nebi. Celý pozemský život je nahlížen pod úhlem správcovství:

Lk 16,10-12 „Kdo je věrný v mále, bude věrný i v mnohém, kdo je nevěrný v mále, i v mnohém bude nevěrný. Když jste nebyli věrní v penězích (a lze říci i v práci), kdo Vám svěří věčné hodnoty. Když jste nebyli věrní v cizím, kdo Vám svěří, co je opravdu Vaše?“

V práci zde na zemi tedy dostáváme svěřeno ke správě něco, co je cizí. A když se jako správci osvědčíme, bude nám na věčnosti dáno to, co je skutečně a trvale naše. Pozemský život tak z biblického hlediska slouží jako určité tréninkové předpolí pro věčnost. Za správný přístup k pozemské práci dostáváme věčné odměny – jinými slovy práva k výkonu větší věčné odpovědnosti! Vše, co jsme se zde naučili a jakého charakteru jsme dosáhli, tak budeme moci věčně využít. Tím dostává veškerá naše pozemská činnost rozměr věčnosti.

Mt 25,14-30, Lk 19,12-27 Hřivny – „Nad málem jsi byl věrný, nad mnohým Tě ustanovím“

Ef 6,5-8 „Nepracujte pro své zaměstnavatele dobře jen naoko, abyste se líbili lidem, ale jako Kristovi služebníci čiňte právě svou práci Boží vůli, když pracujete z celé své síly a sloužíte tak s dobrou myslí ne lidem, ale Bohu. Vždyť víte, že cokoliv učiníte dobrého, od Pána za to dostanete odměnu.“

Práce tedy není nějakým důsledkem kletby za hřích, takže bys při ní měl být od Boha daleko, ale naopak je středem Boží vůle pro Tvůj každodenní život – každá práce má věčný smysl, protože Tvůj přístup k ní rozhoduje o tom, zda se v ní osvědčíš natolik, abys mohl obdržet skutečně věčné hodnoty - a to už nejenom k dočasné správě, ale do trvalého vlastnictví. Jako k takové pak můžeš k práci přistupovat s radostí a s plným nasazením:

1K 3,8 „Na věčném soudu přijme každý z nás svou vlastní odměnu...“ Podle čeho se bude odměňovat? „Podle práce!“

1.4 Marnost a radost v práci

V práci jsou vždy do jisté míry zastoupeny marnost i radost, jak porozumíme z několika citovaných míst knihy Kazatel, která se celá zvláště věnuje záležitostem praktického života. O tom, který z těchto dvou pocitů nakonec převládne, vždy rozhoduje to, řídíme-li se správnými nebo nesprávnými prioritami:

Kaz 2,10-11 „Mé srdce se veselilo z veškeré mé práce, a to byl můj podíl, ale když jsem se ohlédl na všechny své skutky a na usilovně vedenou práci, uviděl jsem, že je to jen marnost a trápení ducha a že pod sluncem není nic užitečného.“

Kaz 2,24 „Cožpak to není chvályhodné jíst a pít a učinit svému životu pohodlí ze své práce? Poznal jsem, že i to pochází z Boží ruky.“

Kaz 5,10 „Kdo miluje peníze, nenasytí se penězi, a kdo miluje hojnost, nebude mít nikdy dost.“

Zde opět vidíme, co jsme si už řekli při určování priorit, že zaměření se na zisk nás paradoxně trvalému zisku vzdaluje, naopak zaměření se na vztah s Bohem má jako vedlejší produkt za následek i přirozené požehnání.

Kaz 6,7 „Každá práce člověka je pro jeho ústa, avšak jeho duše se jí nemůže nasytit.“

Tady máme potvrzeno, že ke skutečné spokojenosti v práci je nutné objevit a zakoušet v ní rozměr její věčné hodnoty, jak jsme o tom hovořili před chvílí.

Kaz 9,7-10 „Nuže jez s radostí svůj chléb a pij s dobrou myslí své víno, protože Bůh si již oblíbil Tvé skutky. Tvůj oděv ať je v každém čase bílý (tzn. měj neustále čisté svědomí) a na Tvé hlavě ať není nedostatek oleje (tj. trvalé radosti vyvěrající z živého vztahu s Bohem). Buď živ s manželkou, kterou sis zamiloval po všechny dny svého marného života, protože to je v něm Tvůj podíl. A všechno, cokoliv by ses jen rozhodl činit, podle svých možností konej, protože v hrobě, k němuž směřuješ, není moudrosti, ani důmyslu, ani práce.“

Podtrženo a sečteno: Kazatel nám potvrzuje důležitost a radost z práce, ale také nám říká, že zaměříme-li se jen na samotnou práci, prožíváme nakonec kdesi hluboko uvnitř neuspokojení a marnost. Přistupujeme-li však k práci tak, že má v sobě ukryt věčný rozměr, tzn. že v první řadě nejde o její výsledek, ale především o to, co z našeho charakteru a z našich kvalit se v ní projeví, pak v ní můžeme zakoušet radost a plnost.

1.5 Usilovná práce

Bible mnoho mluví o velkém pracovním nasazení. Není to kniha pro lenochy. Kvůli práci je podle ní dokonce užitečnější žít zde na zemi, než už být s Bohem:

Fp 1,22 „Kvůli práci je pro mě prospěšnější být živ v těle, než už z těla odejít k Pánu.“

Kol 1,29 „Pracuji z Boží síly, která ve mně mocně působí.“

1Tes 2,9; 2 Tes 3,8 „Pracovali jsme ve dne i v noci.“

1.6 Požehnání ve všem, co děláme

Máme-li v pořádku priority, slíbil Bůh, že požehná všemu, co děláme. Proto má zaměření se na Boha na prvním místě tu nejvyšší efektivitu a přináší mnohem lepší výsledky, než pokud bychom se v první řadě zaměřili přímo na to, jak dosáhnout úspěchu.

Dt 28,1-13 „Pokud budeš opravdově jednat podle Božího slova (principů Bible) a budeš-li žít ve vztahu s Bohem, pak se při Tobě naplní všechna tato požehnání:

- vyvýší Tě Bůh nad všechny národy
- budeš požehnaný
  - ve městě
  - i na poli
- požehnaný bude
  - plod Tvého života
  - úrody Tvé země
  - plod Tvého dobytka
  - Tvůj koš a Tvá díže

- když budeš vycházet i vcházet (na všech cestách a při všem, co děláš)
- Tví nepřátelé budou poraženi
- sedmi cestami před Tebou budou utíkat
- přikáže Hospodin svému požehnání, aby bylo s Tebou
  - ve Tvých spižárnách
  - a ve všem, k čemu bys jen přiložil svou ruku
- vystaví Tě za pro sebe oddělený národ
- všichni uvidí, že Bůh je s Tebou a netroufnou si na Tebe
- budeš mít hojnost všeho dobrého
  - plodu svého života
  - plodu dobytka
  - i úrod země
- Hospodin otevře svůj výborný poklad – nebe – aby vydalo Tvé zemi déšť včas
- požehná dílu Tvé ruky, takže budeš mnohým půjčovat a sám si nic nevypůjčíš
- ustanoví Tě Bůh hlavou a ne ocasem
- budeš neustále růst a ne se zmenšovat“

Avšak pozor – pravý opak všech těchto požehnání je popsán v té samé kapitole Bible od 14. verše dále a ten stihne každého, kdo na Boží slovo nedbá a na prvním místě nemá Boha, ale sebe, nebo svůj hmotný prospěch.

A nyní se zamysleme: není dnes běžnou součástí života a práce mnoha lidí právě naprostý opak výše zmíněných požehnání?

Možná nyní ke konci naší lekce tedy již tušíte, co je nejčastější příčinou neúspěchu mnoha lidí v životě i v práci a možná i proč se zrovna Vám nedaří žít přesně tak, jak byste si přáli. Jde o Váš žebříček priorit. Budete-li ochotni přijmout tuto biblickou diagnózu příčiny svých proher a následně i nabídku Božího řešení, lze tuto základní příčinu neúspěchu odstranit.

Shrnutí:

Pro úspěch v práci i v životě je tedy klíčové správné pořadí našich životních priorit a každodenní přizpůsobování všech rozhodnutí a postojů těmto prioritám:

1. Prioritou první je praktický reálný Vztah s Bohem – jak ho vybudovat spolu probereme v naší páté lekci.
2. Druhou prioritou necht' je zaměření na budování vlastního charakteru, integrity, hodnot a nalezení vlastního poslání – o tomto bodu si více řekneme ve třetí lekci s názvem Jsi povolán změnit svět.
3. Nezvládáme-li úspěšně vztahy v užší rodině, máme malou šanci být skutečně dlouhodobě úspěšní v jiných mezilidských vztazích, natož v práci – tento princip si zaslouží celý blok lekcí se zaměřením na manželství a rodinu, kterému se můžeme věnovat zase někdy příště.
4. Čtvrtou prioritou je budování zdravých vztahů se všemi skupinami lidí okolo nás, které by však mělo vycházet z toho, že jsme si předtím vytvořili po všech stránkách kvalitní rodinné zázemí.
5. Až pátou prioritou je vlastní zaměření se na práci, cíle, metody, naše výsledky, efektivitu a úspěšnost. Ve čtvrté lekci s názvem Tvůj nový denní režim se naučíme, jak ještě úspěšněji řídit svůj čas a ve druhé lekci nazvané Kraluj v životě objevíme tajemství každodenních vítězství nad okolnostmi.
6. Teprve poslední prioritou, o kterou však Bohu nakonec jde rozhodně ještě více než nám, je zabezpečení všech našich materiálních potřeb. Klíčem k zařazení této priority v našem vlastním žebříčku až na konec je právě to, že Bůh se chce o tuto záležitost starat za nás oplátkou za to, že my se budeme nejprve starat o věčné hodnoty a o vztah s Ním, jak jsme dnes viděli ve 28. kapitole Páté knihy Mojžíšovy.

V následující lekci se tedy zaměříme na tajemství vítězného života, které spočívá v naší víře. Ta dokáže realizovat i ty nejdůležitější sny.

2. Kraluj v životě (Podtitul: *Buď vítězem – vírou, rozhodnutím a vyznáním*)

Vítejte v druhé lekci semináře osobní efektivity. Probíráme spolu biblický pohled na tajemství životního úspěchu.

Opakování:

V minulé lekci s názvem Uspěj v práci jsme probírali, že základem úspěchu v práci i v životě je správné seřazení našich priorit. Dle Bible je náš úspěch přímo úměrný tomu, zda v našem praktickém životě hraje reálný vztah s Bohem nejdůležitější roli. Dále jsme zjistili, že na druhém místě našich priorit by měla být péče o naše vlastní hodnoty a charakter, pak teprve následuje zaměření na vztahy v rodině, čtvrté z hlediska důležitosti jsou potom vztahy s ostatními lidmi, až na pátém místě přichází zaměření na samotnou práci a úplně na konci biblického žebříčku priorit stojí naše materiální zabezpečení. Vyznačuje-li se náš život prokazatelně tímto pořadím hodnot, je dle Bible splněn základní předpoklad k tomu, abychom v práci i v životě mohli být úspěšní.

Vlastní lekce:

Jedná se však pouze o podmínku nutnou, nikoliv zcela postačující. K ní je třeba přidat ještě správný způsob každodenního jednání, který je na těchto hodnotách založený. Dnes se budeme zabývat tím, co tedy dělat prakticky, chceme-li v životě dosáhnout vítězství nad okolnostmi.

Název dnešní lekce zní: Kraluj v životě s podtitulem *Buď vítězem – vírou, rozhodnutím a vyznáním*. Má vlastní zkušenost mi totiž říká, že reálného vítězství v životě lze dosáhnout **aktivní vírou**, která se projeví pěti hlavními způsoby:

- **rozhodnutím a směrlostí,**
- **vyznáním,**
- **přijetím daru milosti (neboli vědomím darovaného vítězství),**
- **odpočínutím od vlastních skutků a snah**
- a životem **ze síly**, která má původ v Božích zdrojích.

Předpokladem k tomu, abychom mohli takto proaktivně s vírou jednat, je přijetí naší odpovědnosti za vlastní osud – tedy naší vůdčí (nebo chcete-li vítězné či královské) role. Nejprve se tedy budeme zabývat biblickým konceptem kralování a vlády.

2.1 Kralování a vláda

Již v první lekci jsme viděli, že Boží úkol pro člověka, daný mu už v Ráji, byl podmaňovat si zemi a panovat nad vším živým, nikoliv trpně se podřizovat okolnostem. Z toho lze dovodit, že kralování a vláda v našem vlastním životě je nejenom přirozenou součástí Božího požehnání, ale zároveň je i přikázáním, kterému je třeba se podřídit. Naopak poddávání se okolnostem, osudu a pasivita (dnes zvláště mezi muži všeobecně rozšířená vlastnost) je přímou neposlušností Božího plánu pro nás.

Zj 1,6 „A učinil nás krále a kněží našemu Bohu“

Úkolem člověka je tedy kralovat – nejprve ve vlastním životě a jakmile se to naučí, i nad okolnostmi v okruhu jeho působnosti – a to samozřejmě k dobru jeho okolí.

2.1.1 Jak ale dle Bible v životě kralovat?

Možná Vás to překvapí, ale nacházíme zde paralelu s managementem – kralování se děje především **rozhodnutím a slovem**.

Př 16,10 „Rozhodnutí je ve rtech královských“

Kaz 8,4 „Kde je slovo královské, tam i jeho moc“

Ž 147,15 „Když Bůh vysílá na zemi svůj rozkaz, jeho slovo běží velmi rychle k vykonání jeho vůle“

s prázdnou, ale učiní to, co se mi líbí a prospěšně vykoná, k čemu je posílám“

Ž 33,9 „Bůh řekl a stalo se, rozkázal a postavilo se“

2.1.2 Poslední tři zmiňované verše mluví o Bohu – *platí však totéž i o nás?*

Za prvé: jsme stvořeni k Božímu obrazu – tedy jsme Bohu v mnoha ohledech podobni.

Za druhé: oprávněnost kladné odpovědi na tuto otázku si můžeme ověřit na dalších místech Bible:

Mk 11,23 Ježíš řekl svým učedníkům: „Jistojistě Vám pravím, že kdokoliv by řekl této hoře: ‘Zvedni se a vrhni se do moře’ a nepochyboval by ve svém srdci, ale věřil by, že se stane, cokoli říká, stane se mu právě to, cokoliv by řekl.“

Zj 12,11 „Ale oni nad tím Zlým zvítězili skrze krev Beránkovu a skrze slovo svého svědectví“

Jk 3,4-5 „Velké lodě bývají směřovány malým kormidlem, kamkoliv se jen líbí kormidelníkovi, stejně tak i jazyk je malý úd, avšak dokáže velké věci (čili řídí celé směřování Tvého života).“

Joz 1,8 „Ať se kniha Božího zákona nevzdálí od Tvých úst (prohlašuj Boží slovo nahlas), protože když o něm budeš přemýšlet, a činit vše, co je v něm psáno, budeš prosperovat a mít úspěch na všech svých cestách“

Ke kralování a vládě ve Tvém životě tedy není prioritní něco fyzicky dělat, ale především rozhodnout a přikázat okolnostem. Právě tak, jako to dělá král ve věcech svého království. Vykonavateli našich příkazů jsou pak Bohem řízené okolnosti, duchovní zákonitosti a celý duchovní svět.

Pokud máš stále ještě pochybnosti o své schopnosti ovlivňovat svými pokyny okolnosti, podívej se se mnou ještě na několik dalších biblických příkladů kralování nad vlastní duší, nepřáteli i okolnostmi skrze vyznání a rozkaz:

- Ž 60,14 (Po bitvě proti Syřanům a před boji s Idumejskými) „V Bohu si budeme počínat udatně a on pošlape naše nepřátele“
- 1S 17,46 (David Goliášovi před svým vítězstvím) „Dnešního dne Tě Bůh vydá do mé ruky, zabiji Tě, setnu Ti hlavu a těla filistínskému vojsku dnes vydám supům a celá země pozná, že v Izraeli je Bůh“
- Ž 118,17 (V zápase o holý život) „Neumřu, ale budu živ, abych vypravoval Hospodinovy skutky“
- JI 3,10 (Posílení se v slabosti) „Kdo je slabý, ať řekne: Jsem udatný“
- Všechna Ježíšova uzdravení nastala po rozkaze, nikoliv po modlitbě.
- Boží zázraky v Egyptě se děly výhradně na Mojžíšův pokyn.
- Totéž platí u Eliáše, Elizea a všech starozákonních proroků.
- Hezky je princip poráženecké a vítězné reakce na stejnou okolnost vidět ve 4.Mojž. 13,28 – 14,30 na příběhu dvanácti zvědů v zaslíbené zemi – jen Jozue a Kaleb zaujali a vyjádřili svými slovy vítězný postoj víry a pouze tyto dva do zaslíbené země vešli – ostatní, jejichž vyznáním bylo to, co viděli pouhýma očima, že totiž nepřítel je silnější než oni, zemřeli na poušti a s nimi celá nevěřící generace.
- Žalmy jsou plné vyznání víry, která v každé jednotlivé situaci vedla nejprve k pozvednutí se dotýčeného z prachu a nakonec i k jeho vítězství nad okolnostmi.

Uzavřeme tento blok konstatováním, že naše kralování a vláda využívá velmi silných duchovních principů moci slova, na kterých je založen celý vesmír (Např. Gn 1,3 „I řekl Bůh: Buď světlo a bylo světlo...“)

2.2 Víra

Myslím, že již začínáš chápat, že předpokladem pro zaujetí vítězného postoje ve Tvém životě, je víra. Skutečná víra, která působí vítězství, není nikdy produktem Tvé autosugesce, ale vždy se přirozeně a sama rodí z Božího slova, pokud nad Biblí dostatečně často a důkladně upřímně přemýšlíš:

1J 5,4 „Vše, co se narodilo z Boha, přemáhá svět. A to vítězství, které přemáhá svět, je naše víra.“

Ř 10,17 „Víra pochází ze slyšení a slyšení přichází skrze Boží slovo“

(Pozn: zde se nemluví jen o slyšení ušima, ale také o porozumění Božímu slovu na základě zjevení, které Bůh dává každému, kdo ho upřímným srdcem hledá).

Důvodem, proč dnes citujeme tolik míst z Bible je, aby v Tobě vypůsobily víru. Stane-li se tak, je pak jen přirozené to, co je ve Tvém srdci, vyslovit nahlas. Tak vydáváš pokyny okolnostem, aby se změnilo v souladu s Tvou vírou a slovem. Nezapomínejme však v této souvislosti, že víru lze z jiného pohledu popsat také jako vztah s Bohem budovaný na základě každodenní důvěry v Něj, která roste úměrně tomu, jak Jej stále více prakticky poznáváme. O pěstování tohoto vztahu si řekneme více později v naší páté lekci.

2.2.1 Rozhodnutí a smělost

Druhým aspektem víry je rozhodnutí a smělost. Pravá víra má za následek naše rozhodnutí vedoucí ke změně veškerých okolností, které v našem životě nejsou v souladu s Boží vůlí. Boží dokonalou vůlí pro každou oblast našeho života rovněž mimo jiné objevíme studiem Bible:

2Tm 3,16 „Veškeré Písmo je vdechnuté od Boha a je užitečné k vyučování (o správné cestě), k upozornění a napomenutí, (že jsi z této cesty sešel), k nápravě (zpět na cestu) a k výchově ke spravedlnosti (jak z cesty již stejným způsobem vícekrát nesejít), aby byl člověk učiněn dokonalým podle Božích měřítek a připraven a uschnout ke každému dobrému skutku.“

Každé naše rozhodnutí však musí doprovázet odvaha k činu a aktivní přístup. Bez smělosti a akce není ani v Bibli, ani v životě žádných výsledků, proto nejčastější příkázání a povzbuzení Bible uvozují aktivní slovesa jako: „Jdi, Neboj se, Buď rozhodný a smělý,...“ a podobně (např. Joz 1,6.7.9; nebo Sd 6,12.14.16).

2.2.2 Vyznání

Víra bez skutků je mrtvá. (Jk 2,17) První viditelný skutek, kterým se projeví víra a naše vnitřní rozhodnutí ke změně, je vyznání:

2K 4,13 „máme takového ducha víry, ve kterém věříme, a proto i mluvíme“

Slova mají moc – ani král nevydává rozkazy jen v duchu. Zkus si teď pomyslet: „Dnešní den si naplno užiju a zařídím si to tak, že z něj budu mít maximální užitek“ a teď si zkus totéž říci rázně nahlas. Co Ti dodalo více energie – pouhá myšlenka, nebo jasné prohlášení?

Ovšem zde je třeba dát si velký pozor! Vyznání nesmí být pouze jakousi bezmyšlenkovitou autosugestivní proklamací nebo úpornou snahou přivodit svým duševním úsilím nějakou duchovní změnu – v tom případě by mělo přesně opačný účinek – destrukci. Takové vyznávání by Ti naopak přivodilo chronickou neschopnost vykonat, co vyznáváš! To je známý efekt novoročních předsevzetí.

Skutečné vyznání na základě živé víry se projevuje odpočinutím (pokojem) a vědomím, že svým vyznáním já sám nezpůsobuji žádnou změnu, pouze vyhláším něco, co v duchovním světě na základě Božího rozhodnutí už dávno platí, já jsem to v Bibli objevil a přijal jako zjevení Božího slova a teď pouze oznamuji své duši, okolnostem i duchovnímu světu, jak se věci mají. Přitom jsem naprosto v klidu a v pohodě, nekonám žádnou duchovní práci a mám radost, že věci jsou takové, jak vyhláším (tedy neproklamují něco, **aby** tomu tak bylo, ale **protože** tomu tak je – odtud základ slova „vyznání“ – čili říkat něco, co **znám**, že je, ne něco, co pouze chci aby bylo!!!)

2.2.3 Přijetí milosti a vědomí darovaného vítězství

Dalším ze základních aspektů takto z Boha zrozené víry, která vede k vítězství, je vědomí Božího daru spravedlnosti a milosti. Řečeno jinými slovy: věříme-li Boží vírou, uvědomujeme si, že vše, co je předmětem naší víry, je nám bez jakékoliv naší zásluhy již předem darováno. A i když to ještě nevidíme, můžeme mít na základě vnitřního ujištění od Boha jistotu, že to obdržíme:

Ř 5,17 „Tím spíše ti, kteří přijímají rozhojněnou Boží milost a dar spravedlnosti, budou v životě kralovat skrze toho jediného - Ježíše Krista.“

Žd 11,1 „Víra je podstatou a základem věcí, které se teprve stanou a hmatatelným důkazem o existenci těch, které zatím ještě není vidět.“

Pro mě osobně je vědomí již předem Bohem darovaného vítězství předpokladem úspěšně prožitého dne. Snažím se proto neodcházet ráno do práce dřívě, dokud pro sebe toto vědomí vítězství neobnovím rozhovorem s Bohem a svým vyznáním Božího slova.

2.2.4 Odpočinutí od vlastních skutků

Ovšem znovu zdůrazňuji, aby nedošlo k nedorozumění: víra v žádném případě není nějakým křečovitým snažením se o to něco si vsugerovat, naopak testem pravé víry je odpočinutí od vlastních skutků a spolehnutí se na skutečnosti zjevené v Božím slově:

Žd 4,3.10 „Do pravého odpočinutí vcházíme my, kdo jsme uvěřili. Proto kdokoliv vešel do Božího odpočinutí, odpočinul od svých vlastních skutků stejně tak, jako i Bůh od svých.“

2.2.5 Žít z Boží síly

K tématu vyznání a odpočinutí jako jednotlivých aspektů víry patří ještě nezbytnost čerpání z obrovského rezervoáru Božích sil v nás. Na cokoliv, co bychom chtěli vykonat velkého a co má věčnou hodnotu, nám totiž naše přirozené síly zdaleka nedostačují – potřebujeme se tudíž naučit čerpat z Božích zdrojů.

J 15,4-5 „Zůstaňte ve mně a já zůstanu ve Vás,“ řekl Ježíš všem svým učedníkům. „Jako ratolest nemůže nést ovoce sama o sobě, nezůstane-li při kmeni, tak ani vy, nezůstanete-li ve mně. Já jsem vinný kmen a Vy ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese mnohé ovoce. Beze mě však nedokážete učinit vůbec nic.“

Produktivní je tedy právě naše spojení vírou a odpočinutím s Ježíšem, nikoliv naše křečovitá snaha něco dokázat z vlastních sil.

1K 15,10 „Pracoval jsem více, než všichni ostatní, ale ne já, ale Boží milost ve mně přítomná.“
Ef 2,10 „Zajisté jsme Božím dílem a jsme stvořeni k dobrým skutkům, které sám Bůh pro nás připravil, abychom v nich chodili.“
Ef 6,10 „Posilni se v Pánu a v moci jeho síly.“
Kol 1,29 „Pracuji z Boží síly, která ve mně mocně působí.“

2.3 Balíček vyznání pro inspiraci

Jak se blížíme k závěru dnešní lekce, chci Ti nabídnout ještě několik z mnoha biblických vyznání, která můžeš použít pro svou vlastní každodenní proklamaci vítězství. Podle potřeby si pak můžeš sám v Bibli vyhledat další.

Joz 1,5 Po všechny dny mého života přede mnou nikdo a nic zlého neobstojí. Jako byl Bůh s Mojžíšem a Jozuem, tak bude i se mnou.

Iz 54,17 „Žádný nástroj proti mně udělaný se nepodaří a každý jazyk, který by proti mně chtěl povstat na soudu, potupím. To je dědictví služebníků Hospodinových a jejich spravedlnost od Něho.“

1K 15,57-58 „Ale Bohu díky, který mi dal vítězství skrze mého Pána Ježíše Krista. Proto budu pevný a nepohybný, budu stále více konat Boží dílo, protože vím, že moje práce není v Pánu marná“

Ř 8,37 „V tom ve všem udatně vítězím skrze Krista, který si mě zamiloval“

1Pt 2,24 „Jeho ranami jsem uzdraven“

1J 2,14 „Jsem silný, slovo Boží ve mně zůstává a zvítězil jsem nad tím Zlým“

1Pt 2,9 „Patřím k vyvolenému rodu, královskému kněžstvu, svatému národu, vydobytému lidu, abych zvěstoval ctnosti toho, který mě povolal ze tmy do svého podivuhodného světla“

2Tm 1,7 „Bůh mi nedal ducha strachu, ale síly, lásky a rozvahy“

Fp 4,13 „Všechno mohu v Kristu, který mě posiluje“

Mk 9,23 „Nic pro mě není nemožné, protože věřím“

1J 5,4 „To je to vítězství, které přemáhá svět, moje víra“

Já osobně mám například ve zvyku vyznávat rozhodnutí, která jsou důležitá pro mě. Všechna vycházejí z poznání, že právě takový život pro mě Bůh na základě přijetí Ježíše do mého života připravil. Jsou to vyznání typu:

Boží záměr pro můj život se naplní!

Nezakopu do země své talenty, ale budu je investovat, aby druhým přinesly užitek!

Nebudu žít konzumně, ale budu hledat a naslouchat Božímu vedení!

Nepodlehnu sklonu k pohodlnosti, ale budu aktivně naplňovat své poslání!

Dnes je den vítězství!

Dnes se budu těšit a radovat ze všeho, co budu dělat!

Všeho, co se mi dnes přihodí, využiji ke svému růstu!

Ještě malou poznámku na závěr – naplnění všech těchto a podobných vyznání je vždy podmíněno naší upřímnou snahou o chození po Božích cestách a o poslušnost, neboli podřízení se principům Jeho slova. Jinak by se v našem vyznávání jednalo jen o prázdnou a bezmocnou aktivitu, která nemůže přinést požadované výsledky, protože ji Bůh jednoduše nepotvrdí svým nadpřirozeným pozhnáním. Toho je však vždy potřeba, má-li jakýkoliv biblický princip opravdu v praxi fungovat. Ve všech biblických radách se nikdy nejedná o jakési automaticky a všeobecně platné magické formule, ale musí být vždy zasazeny do kontextu našeho reálného vztahu s živým Bohem. Nejprve je tedy vždy třeba se přesvědčit, že Ty i Bůh věc skutečně vidíte stejně (ten, kdo se přizpůsobí, jsi samozřejmě Ty – nejde o to Boha o něčem přesvědčovat, nebo ho k něčemu nutit – pouze s ním souhlasit). V takovém případě se pak Bůh za účinky Tvého projeveného souhlasu s Ním vždy sám postaví.

Shrnutí:

Bible Ti nabízí kralování v životě skrze Tvou víru, která se v Tobě zrodí z Boha, budeš-li se vytrvale a trpělivě zabývat Božím slovem a také skrze smělé vyznání, kterým se na základě svého rozhodnutí naučíš usměřovat své životní okolnosti. Při takto aktivním způsobu života pak máš všechny předpoklady každý den prožívat vítězství a nakonec naplnit své poslání. To vše ovšem za podmínky, že si přitom neustále hlídáš vědomí Bohem předem a z milosti darovaného vítězství, postoj odpočinití od vlastních skutků a aktivního čerpání z Božích – ne vlastních – zdrojů. Budou-li tři posledně zmíněné prvky Tvé víře a vyznávání chybět, Tvé vlastní úsilí Tě vyčerpá natolik, že skutečně trvalých výsledků nebudeš schopen dosáhnout.

Pravá biblická víra v sobě musí mít kromě praktičnosti, majestátnosti, bojovnosti, smělosti a dětské důvěry i výrazný prvek nadpřirozené lehkosti vycházející z přirozeného vztahu s Bohem.

Přeji Vám, milí čtenáři, aby se Vám dařilo tyto lekce úspěšně aplikovat ve Vašem životě a změnit porážku ve vítězství.

3. Jsi povolán změnit svět (Podtitul: Neplánuj v malém neboli Tvá vize)

Opakování:

V naší první lekci jsme zkoumali doporučený žebříček priorit, který je dle Bible základním předpokladem pro životní úspěch. Jedná se v něm na prvním místě o živý vztah s Bohem, dále o zaměření na vlastní charakter a hodnoty, pak vztahy v rodině, následované vztahy s lidmi obecně, potom na práci a produkci hodnot a teprve na posledním místě o naše zaopatření.

Druhá lekce nám nabídla koncept kralování a vlády v našem vlastním životě skrze víru, která se v nás zrodí, zabýváme-li se vytrvale a trpělivě Božím slovem. Tato víra se prakticky projevuje smělym vyznáváním, kterým se na základě našeho rozhodnutí naučíme usměřovat své životní okolnosti. Při takto aktivním způsobu života pak máme všechny předpoklady každý den prožívat vítězství a nakonec naplnit své poslání. To vše za podmínky, že si přitom neustále hlídáme vědomí Bohem předem a z milosti darovaného vítězství, postoj odpočinutí od vlastních skutků a aktivního čerpání z Božích – ne vlastních – zdrojů.

Vlastní lekce:

Nyní si spolu promluvíme o tom, k jakým účelům můžeš v předchozích dvou lekcích získaných poznatků a dovedností využít. Tato lekce spojuje dosud nabídnuté principy do uceleného přístupu pomáhajícího k dosažení životního cíle. Budeme v ní spolu hovořit o smyslu a náplni Tvého života, Tvé životní vizi a poslání a o tom, jak je naplnit.

3.1 Jak objevit Tvé vlastní životní poslání

Jaký máš vlastně životní cíl? O co Ti jde? A jaké myslíš, že má s Tebou plány Bůh, který Tě dokonale zná, fandí Ti, bezmezně Ti důvěřuje (1K 13,7 „Láska /tzn. Bůh/ všemu věří“) a je na Tvé straně?

Abys nepromarnil svůj život a zcela se neminul svého cíle tím, že by ses celý život hnal za něčím, co se nakonec rozplyne jako pára, vyplatí se Ti hledat Boha a objevit co nejdříve Tvůj vlastní úkol v jeho dokonalém plánu se světem. Objevíš-li ho a budeš naplňovat, získáš životní uspokojení a staneš se jedním z nejšťastnějších lidí na zemi.

3.1.1 Boží obecný úkol pro člověka

V naší první lekci už jsme si řekli, že Boží úkol pro člověka je tvořivá spolupráce s Bohem při kralování a vládě nad světem, jak o tom mluví přikázání „Plodte a množte se, podmaňte zemi, panujte nad vším živým, obdělávejte a střežte Ráj.“ Všechny tyto obecné prvky Božího úkolu mají být bez ohledu na Tvé konkrétní povolání součástí i Tvého života.

3.1.2 Všeobecná povolání

V Bibli dále objevíme několik dalších konkrétních zkušeností, které mají být trvalou součástí života každého z nás. Jedná se o zkušenost:

- Synovství = tj. přijetí za Boží dítě – tzn. prožívání, že jsme součástí Boží rodiny (J 1,12)
- Milování Boha a lidí (Mt 22,36-40)
- Svatosti – tj. oddělení a vydání se Bohu a následný přirozený sklon žít podle Jeho norem (1Pt 1,15)
- Svobody – od hříchu i destruktivního účinku všech životních tlaků (Gal 5,13)
- Chvály, děkování a uctívání, které vedou ke zcela novému radostnému životnímu stylu, jak blíže uvidíme ve čtvrté a v páté lekci (Ž 34,2, Kol 3,17)
- Modlitby a přímlyvy, díky kterým máme moc výrazně ovlivnit své okolnosti i světové události (1Tes 5,17, 1Tm 2,1)
- Evangelizace a činění učedníků, kdy smíme pomáhat druhým vstoupit do svobody a plnosti života (Mt 28,19-20, 2Tm 4,2)
- Dávání a štědrosti, kterou se můžeme podílet na podpoře pozitivních a smysluplných programů (Lk 6,38)
- Jednoty (Kol 3,15)

Budeš-li tedy do doby, než objevíš své konkrétní povolání, věnovat svůj čas a úsilí všem těmto věcem, nemůžeš udělat chybu.

3.1.3 Boží vedení v Bibli

K objevení Tvého vlastního životního poslání je dobré vědět, že Bůh pro Tebe skutečně má svůj jedinečný a konkrétní plán, který můžeš naplnit pouze Ty a který je ti ušit na míru. Avšak studujeme-li Boží vedení většiny osobností v Bibli, všimneme si, že si dotyční málokdy byli vědomi Božích specifických plánů s nimi předem. Tím spíše si ani neuměli přesně představit a naplánovat cestu, která by k naplnění těchto plánů vedla. Přesto se Bůh sám postaral o to, aby se Jeho plán nakonec naplnil (např. u Josefa nebo Mojžíše). Načerpej z toho ujištění, že se Bůh postará o to, aby se Jeho dokonalý plán naplnil i u Tebe, pokud jen o to budeš stát a Boží vedení upřímně následovat, i když jeho kontury zpočátku vidíš třeba velmi rozmazaně.

Iz 58,11 „A povede Tě Hospodin ustavičně...“

A Iz 63,14 říká: „Jako ovce na pastvě sestupuje do údolí, tak Boží duch poznenáhlu vedl jednoho každého z nich.“ = tzn. bez toho, že by si tohoto vedení nějak zvlášť byli vědomi. Často teprve při pohledu zpět uvidíš ve svém životě Boží ruku.

3.2 Jsi povolán změnit svět

Boží plán pro tvůj život je naprosto jedinečný a neopakovatelný, stejně tak, jako jsi jedinečný Ty:

Jer 1,5 „Znal jsem Tě, zformoval a vyvolil už v nitru Tvé matky.“

Ř 8,29-30 „Které předzvěděl, ty i předzřídil a povolal.“

3.2.1 Neplánuj v malém

Součástí Božího plánu pro Tebe jsou větší věci, než si vůbec umíš představit:

1K 2,9 „Co člověku ani na mysl nepřišlo, to připravil Bůh těm, kdo ho milují.“

Ef 3,20 „Bůh je schopen učinit mnohem více, než co prosíme nebo rozumíme“

Neboj se velkých úkolů – sám sobě stanovuj náročné cíle. Nemusíš podceňovat svou schopnost s Bohem dosáhnout mnohého. Bůh o Tobě smýšlí výše a dává Ti větší důvěru, než bys Ty dal sám sobě:

Ř 8,37 „Ve všem udatně vítězíme skrze Ježíše Krista (přesnější překlad: „jsme více než vítězové“).“

Mt 17,20 „Budete-li věřit, nebude Vám nic nemožného.“

Bůh je schopen udělat pro Tebe věci, které mnohonásobně převýší i Tvé nejsmělejší plány:

Ef 3,20 „Bůh je působením své moci v nás schopen učinit mnohem více, než prosíme, nebo rozumíme.“

3.3 Základy pro Tvou vizi

Jedním z mužů, který toho v životě dokázal po Ježíši možná nejvíce ze všech lidí a který změnil celý tehdy známý svět, byl apoštol Pavel. V čem spočívalo tajemství jeho efektivnosti? Jednoduše v tom, že objevil Boží plán pro svůj život, postavil si ho před oči jako svou celoživotní vizi a ze všech sil tuto vizi každý den až do konce svého života následoval. Poslechni si, co o tajemství své úspěšnosti říká on sám:

Fp 3,14 Zapomínám na to, co je za mnou a usilovně chvátám k tomu, co je přede mnou; běžím k cíli – k odměně za naplnění svrchovaného Božího povolání, kterého se mi v Ježíši Kristu dostalo.“

Jedním ze základních rysů víry je vyhlížet dopředu k cíli. Lidí s touto schopností víry si Bůh mimořádně cení:

Žd 11,14.16 „Kterí věří, vyhlížejí svou pravou vlast = životní cíl. Nehledají tu pozemskou, ale touží po lepší – nebeské. Proto se i sám Bůh nestydí nazývat se jejich Bohem a připravil jim město. Svět jich není hoden.“

3.3.1. Naše přirozená obdarování pocházejí rovněž od Boha

Co v Tobě hoří? Co je Ti přirozeně blízko. O čem často přemýšlíš? Co tě přitahuje? V čem jsi už od dětství vynikal nad ostatními? Jaké jsou Tvé silné stránky?

Když si do svého zápisníku odpovíš na tyto otázky, někde v tomto rámci se bude pravděpodobně vyskytovat i Tvé základní Bohem inspirované životní směřování a tedy i Boží plán s Tebou, protože On Tě stvořil, věděl o Tobě a vedl Tě ještě v době, kdy jsi s ním nechtěl mít nic společného.

3.3.2 Smrt a vzkříšení našich vloh

Zároveň je však třeba, aby vše, v čem jsme dříve byli od přirozenosti dobří, v Božím království nejprve z naší svobodné vůle zemřelo, aby nám to pak Bůh mohl v nové podobě vrátit a využít pro své cíle s námi. Jde o to, danou schopnost odevzdat Bohu, vzdát se nároku na její vlastnictví a počkat, v jaké změněné podobě nám ji vrátí:

Mt 10,39 „Kdo ztratí svou duši (nebo život) pro mě a pro mé království, ten ji nalezne, kdo chce zachránit svou duši (život), ten ji ztratí.“

J 12,24 „Semeno nezemře-li (není-li vloženo do země), zůstane samo, zemře-li, přinese mnohonásobný užitek.“

Jako příklad uveďme z Bible příběh Abrahama a Izáka.

3.3.3 Bůh dává i nadpřirozená zmocnění

Zároveň však platí, že často chce Bůh po každém člověku i něco, v čem je on sám od přirozenosti slabý (vzpomeňme třeba na Gedeona nebo Mojžíše) – a to proto, aby se naučil spoléhat na Boha a žít z Jeho zdrojů.

3.4 Upřesnění Tvé vize

Na základě těchto obecných vědomostí bys nyní měl být připraven objevit pomocí následujících kroků a upřesňujících nástrojů už svou konkrétní osobní vizi.

3.4.1 Tvé priority

Za prvé přizpůsob všechny kroky ve svém životě svým prioritám, jak jsme je probírali v první lekci.

3.4.2 Tvá přání a sny

Máš-li v pořádku své motivy, smíš s Bohem snít a toužit i po neobvyklých a velkých věcech:

Ž 37,4 „Těš se v Hospodinu a dá Ti žádosti Tvého srdce.“

Ž 145,19 „Bůh činí vůli těch, kdo se ho bojí.“

Je to šokující myšlenka, že nejenom lidé plní Boží vůli, ale i Bůh lidskou. Jakou obrovskou moc máme v rukou, nasměrujeme-li naše touhy na správný cíl.

3.4.3 Tvé talenty

Podle Ježíšova podobenství o hřivnách, neboli talentech, v Lk 19,13-26; Mt 25,14-30 se od nás očekává, že v životě využijeme a investujeme všechny přirozené i nadpřirozené schopnosti, které nám Bůh svěřil.

3.4.4 Tvé vedení

Bůh Tě chce osobně konkrétně vést pomocí Božího slova, přímé komunikace s Tebou na modlitbě, Tvého vnitřního svědectví, Ducha svatého, proroctví, okolností a mnoha dalšími způsoby.

3.4.5 Prorocké potvrzení

Každé skutečné Boží vedení máš právo mít kromě Bible samé potvrzeno ještě dvěma nebo třemi nezávislými svědky (2K 13,11), např. dalšími lidmi nebo okolnostmi a vždy k tomu zároveň musíš sám mít i vnitřní svědectví, že daná věc je v souladu s Tvým dosavadním vedením a je tedy v pořádku.

3.4.6. Okolnosti

Jsi-li poddán Bohu, On sám se stará o to, aby se i Tvé životní okolnosti postupně přizpůsobily Jeho vůli a nakonec Tě usměrnily tam, kde Tě Bůh chce mít.

3.5 Naplňování Tvé vize

K tomu, abys svou vizi, když v ní máš konečně jasno, dokázal i naplnit, je třeba několika věcí:

3.5.1 Věrnost v malých věcech

Cestou k tomu, jak nestát na místě, ale růst v poznávání a naplňování Tvé vize, je být věrný v tom, co jsi z Bible a z Boží vůle pro sebe již objevil, a dělat to, i kdyby to mělo být sebenepatrnější.

Lk 16,10 „Kdo je věrný v mále, i v mnohém bude věrný.“

3.5.2 Postoj vlády, vítězství a kralování

V naší druhé lekci jsme probírali důležitost Tvého každodenního vítězného a proaktivního postoje převzetí odpovědnosti za Tvůj život, abys vůbec byl schopen dosáhnout životního úspěchu.

3.5.3 Horlivost a aktivita

Kaz 9,10 „Vše, co by předsevzala Tvá ruka k činění, podle svých možností konej, protože není moudrosti ani důmyslu ani práce v hrobě, k němuž směřuješ.“

Ř 12,11 „Budte vroucího ducha, v horlivosti neochabujte, služte Pánu...“

J 15,16 „Já jsem Vás vyvolil, abyste šli a přinesli ovoce a aby Vaše ovoce bylo trvalé.“

Mt 7,7-8 „Kdo neprosí, nehledá a netluče, nedostává, avšak každý, kdo prosí, dostává, každý, kdo hledá, nalézá a každému, kdo tluče, bude otevřeno.“

Jk 4,2 „Nemáte, protože neprosíte. Prosíte sice, avšak nedostáváte, protože prosíte špatně – jen abyste uspokojili své sobecké žádosti.“

3.5.4 Víra, vyznání a smělost

Buď smělý, neboj se a jdi ve víře s vyznáním vítězství vpřed, jak jsme se rovněž podrobně učili ve druhé lekci.

Mt 17,20 „Budete-li mít víru malou jako hořčičné semínko, řeknete této hoře přejdi do moře a přejde a nebude Vám nic nemožného.“

Joz 1,6.7.9 „Posilni se a počínej si směle a odvážně.“

3.5.5 Práce

Naplňování Tvé vize je také v neposlední řadě závislé na Tvém soustředěném úsilí, o kterém jsme už částečně mluvili v naší první lekci o práci. Více toto téma ještě zdůrazníme z hlediska efektivního denního režimu v lekci příští.

3.6 Věčné odměny

Nakonec se budou v nebi udělovat odměny. Víš podle jakého kritéria? Podle práce!

1K 3,8 „Jeden každý z nás převezme svou odměnu podle své práce.“

Shrnutí:

V této lekci jsme probírali, jak nalézt smysluplnou náplň Tvého života, Tvou životní vizi a jaké kroky Ti pomohou ji naplnit. Tvůj život má pro Boha, a věřím, že i pro Tebe, příliš velkou hodnotu, než abys ho žil jen podle svých lidských plánů nebo ho promarnil konzumním přístupem.

Své konkrétní životní povolání objevíš, vyjdeš-li nejprve z Božího obecného úkolu a povolání pro všechny lidi, pak si uvědomíš svou jedinečnost a odlišnost od ostatních, zamyslíš se nad svou osobní vizí např. metodou svých silných a slabých stránek, pak ji upřesníš za pomoci priorit, snů a tužeb, rozvíjení svých talentů, Božího konkrétního vedení, přes prorocká potvrzení a okolnosti a nakonec se ji naučíš naplňovat věrností, proaktivním postojem vlády nad okolnostmi, horlivostí, vírou, smělostí, soustředěným pracovním úsilím a koncentrací na věčnou, nikoliv pozemskou odměnu.

Někomu to může znít přehnaně velikášsky, avšak Bůh skutečně chce svou velikost projevat skrze tebe a mě. I proto zde nezbyvá místo pro pýchu – těchto velkých cílů nelze dosáhnout jinak, než uznáním své malosti, ale Boží velikosti ve mně. A „velké věci“ nemusí znamenat, že o sobě budeš číst v novinách, ale to, že byly vykonány v Boží moci a s Boží pomocí - a to třeba i v skrytu před lidmi.

V další lekci s podtitulem Denní plán a radost až do rána si povíme více o tajemství každodenní efektivity, čili jak převést naše priority a vizi do praktického denního režimu tak, abychom naplnili naše poslání.

4. Tvůj nový denní režim

(Podtitul: *Denní plán a radost až do rána neboli Tajemství každodenní efektivity*)

Opakování:

V naší první lekci jsme zkoumali doporučený žebříček priorit, který je dle Bible základním předpokladem pro životní úspěch. Jedná se v něm na prvním místě o živý vztah s Bohem, dále o zaměření na vlastní charakter a hodnoty, pak vztahy v rodině, následované vztahy s lidmi obecně, potom na práci a produkovaní hodnot a teprve na posledním místě o naše zaopatření.

Druhá lekce nám nabídla koncept kralování a vlády v našem vlastním životě skrze víru, která se v nás zrodí, zabýváme-li se vytrvale a trpělivě Božím slovem. Tato víra se prakticky projevuje smělym vyznáváním, kterým se na základě našeho rozhodnutí naučíme usměřovat své životní okolnosti. Při takto aktivním způsobu života pak máme všechny předpoklady každý den prožívat vítězství a nakonec naplnit své poslání. To vše za podmínky, že si přitom neustále hlídáme vědomí Bohem předem a z milosti darovaného vítězství, postoj odpočinutí od vlastních skutků a aktivního čerpání z Božích – ne vlastních – zdrojů.

Ve třetí lekci jsme probírali smysl a náplň našeho života, naši životní vizi a plán, jak je naplnit a získali jsme tak náležitou životní perspektivu.

Vlastní lekce:

V dnešní části se budeme zabývat tajemstvím každodenní efektivity skryté v denním režimu, který nám Bible nabízí jako soubor praktických rad pro každou denní chvíli. Uvidíme, že toto jednání rovněž vychází, podobně jako i ostatní prvky vedoucí k úspěchu, z důrazu na pěstování každodenního živého vztahu s Bohem jako základního předpokladu efektivního života.

4.1 Tvé osobní poslání

Na počátku dnešního bloku si musíme uvědomit, že nenaučíme-li se přenášet naše priority do praktického každodenního konání a jimi nechat pozitivně ovlivňovat naši denní náplň, nikdy nedosáhneme ani našich celoživotních cílů a poslání.

Pomocí nabízených kroků z minulé lekce tedy nejprve najdi a definuj své životní poslání a formuluj své priority v každé oblasti, ze které sestává. Ty Ti pomohou konkrétněji narysovat cestu, která povede k naplnění celoživotního cíle.

Při přenášení priorit Tvého osobního poslání do každodenních úkolů Ti pomůže týdenní a pak i každodenní ranní plánování a večerní rekapitulace s Bohem na modlitbě, kdy s ním probíráš a naplňuješ svůj diář – a to jak část dlouhodobě plánovací, do které promítáš své priority a poslání, tak i část týdenní a denní, do které přenášíš nejdůležitější úkoly a priority z dlouhodobého plánu.

4.2 Denní plán

Při plánování každého týdne a pak i dne měj vždy na mysli své priority a své osobní poslání.

Neplánuj si na den příliš mnoho činností, zanes tam jen ty důležité, které mají pro tebe dlouhodobější hodnotu a ponechej mezi nimi dostatečný prostor pro naléhavé záležitosti, abys měl šanci je zvládnout a nevystavoval se zbytečně stresu.

Přitom je dobré vědět, že skutečně nejsme stvořeni jako stroje, které žijí od cíle k cíli, kterými máme popsán svůj diář. Bible daleko více hovoří o usměřování našich každodenních činností podle našich priorit a vnitřních hodnot, než o detailním plánování každého drobného životního kroku. Vždyť Bůh sám slíbil, že se postará o to, aby se naše plány naplnily - nezávisí to tedy na úzkostlivém rozfázování do projektových cílů.

4.3 Denní režim

Bible nám velmi podrobně a plasticky vykresluje úspěšný denní režim. Prakticky popisuje, co dělat v každé jednotlivé části dne. Nabízí přístup, který nám umožní zůstat po celý den v pohodě, ve vítězném postoji a v dobrém naladění. To je základní předpoklad k tomu, aby se nám denní plán podařilo skutečně naplnit a zároveň nevybočit z našich životních priorit.

Tento režim Ti pomůže být aktivní a pěstovat s Bohem v průběhu dne praktický vztah, abys zůstal neustále napojený na jeho nevyčerpatelné zdroje sil a inspirace.

Před svítáním:

Ž 119,147 „Předstihuji svítání a volám, očekávám na Tvé slovo.“

Ráno:

Ž 63,2 „Hledám Tě hned v jitře, po tobě žízni má duše a touží mé tělo.“

Vidíme, že tyto dva verše nám důrazně radí začínat den modlitbou – tedy navázáním reálného vztahu s Bohem. Jedná se o zkušenost krále Davida, který v tom spatřoval tajemství své každodenní efektivity.

V průběhu dne:

Ž 104,23 „Člověk vychází ke své práci a ke svému dílu až do večera.“ *Z toho vidíme, že osmihodinová pracovní doba je nebiblická (této poznámce rozumějte jako pokusu o vtip):*

Př 3,6 „Na všech svých cestách se snaž poznávat Boha a On bude tvé cesty napřimovat.“

Tyto rady vedou k smysluplnému prožití každého dne. Znamenají – buď s Ním – myslí i srdcem, On chce tento den prožít s Tebou. Poznávaj Jeho způsob uvažování v každé všední situaci, vždyť je Ti stále po boku.

A nyní malá vsuvka: z biblického hlediska je podstatnou součástí našeho každodenního života chvála a děkování Bohu. Jedná se o pravý opak reptání a nadávání, tak typického pro českou mentalitu. Chvála je velmi důležitý biblický princip, který zcela změní Tvůj životní styl, prosvětlí celý Tvůj život a postará se o to, abys denně zakoušel jak radost, tak i úspěch – ještě blíže spolu toto téma probereme v příští - páté lekci.

Jak často Boha chválit?

Ž 119,164 „Chválím Tě sedmkrát za den, za Tvé spravedlivé soudy.“ (Sedm je v Bibli číslo dokonalosti a znamená plnost – to znamená, že celý náš den má být naplněn chválou.)

Potřebujeme k tomu další důkaz, že to Bible myslí vážně?

Ž 34,2 „Budu dobrořečit Hospodinu každého času, vždycky bude Jeho chvála v mých ústech.“

„Každého času“ znamená nejenom za všech okolností, ale opravdu po celý den:

Ž 71,8 „Ať jsou naplněna má ústa chválením Tebe, přes celý den slavením Tebe.“

Co vlastně přes den dělat prakticky? Všechno, co jen je třeba, avšak:

Kol 3,17 „Všecko, cokoli jen činíte slovem nebo skutkem, činite ve jménu Pána Ježíše, a vzdávejte přitom díky Bohu Otci.“

Mluvení Božího Slova:

Dt 6,6 „Tato slova budou ve Tvém srdci, budeš je často opakovat svým dětem, mluvit o nich, když se posadíš ve svém domě, když půjdeš po cestě, při uléhání i vstávání.“

Co večer a v noci?

Ž 63,7 „Samozřejmě na Tebe pamatuji i na svém lůžku, přemýšlím o Tobě za každého nočního bdění.“

A co když v noci nebudím, ale spím?

Ž 42,9 „Jeho písnička je v noci stále se mnou.“ (v našem srdci se díky přítomnosti Ducha svatého odehrávají neustále chvály, i když spíme)

Z těchto veršů vidíme, že Bible neponechává ani jednu část našeho dne bez povšimnutí a bez konkrétní rady, jak v ní být s Bohem. Jako podmínku efektivního denního režimu tedy opět klade důraz na neustálé prožívání a pěstování vztahu s Bohem. Proto se rozvíjení tohoto vztahu budeme podrobně věnovat v naší poslední, páté lekci.

4.4 Radost jako životní síla

Radost je v Bibli pojata jako základní a všudypřítomný prvek našeho každodenního života. Jsme stále znovu vybízeni, abychom se v průběhu celého dne neustále radovali, chválili za všech okolností Boha a udržovali si tak nad věcmi nadhled. Tento životní styl výrazně odlišuje právě křesťany od ostatních lidí, protože mají stále dost důvodů k radosti a nadšení.

1Tes 5,16 „Vždycky se radujte, bez přestání se modlete a ve všem vzdávejte chválu.“

Fp 4,4 „Radujte se v Pánu vždycky. Znovu zdůrazňuji – radujte se. Netrapte se žádnou starostí, ...“

Neh 8,10 „Radost Hospodinova bude Vaše síla.“

J 15,11 „To jsem k Vám mluvil, aby má radost zůstávala ve Vás a Vaše radost byla plná,“ říká Ježíš.

Shrnutí:

Čtvrtá lekce nás naučila převádět naše poslání do každodenního praktického života za pomoci plánování a aplikace biblického denního režimu. Jeho podstatou je, že díky důrazu na naše životní poslání a priority nás každý den přirozeně dovede k naplňování našich dlouhodobých cílů a navíc nám nabízí průběžně zakoušenou radost díky pěstování vztahu s Bohem. V poslední, páté lekci našeho bloku o úspěšném životě z biblického hlediska se tedy nakonec budeme zabývat tím, jak ke vztahu s Bohem přistupovat prakticky.

5. Jak prakticky na vztah s Bohem (Podtitul: Bůh je živý – nakolik jsi živý i Ty?)

Opakování:

V naší první lekci jsme zkoumali doporučený žebříček priorit, který je dle Bible základním předpokladem pro životní úspěch. Jedná se v něm na prvním místě o živý vztah s Bohem, dále o zaměření na vlastní charakter a hodnoty, pak vztahy v rodině, následované vztahy s lidmi obecně, potom na práci a produkci hodnot a teprve na posledním místě o naše zaopatření.

Druhá lekce nám nabídla koncept kralování a vlády v našem vlastním životě skrze víru, která se v nás zrodí, zabýváme-li se vytrvale a trpělivě Božím slovem. Tato víra se prakticky projevuje smělym vyznáváním, kterým se na základě našeho rozhodnutí naučíme usměřovat své životní okolnosti. Při takto aktivním způsobu života pak máme všechny předpoklady každý den prožívat vítězství a nakonec naplnit své poslání. To vše za podmínky, že si přitom neustále hlídáme vědomí Bohem předem a z milosti darovaného vítězství, postoj odpočinutí od vlastních skutků a aktivního čerpání z Božích – ne vlastních – zdrojů.

Ve třetí části jsme probírali smysl a náplň našeho života, naši životní vizi a plán, jak je naplnit a získali jsme tak náležitou životní perspektivu.

Čtvrtá lekce nás naučila převádět naše poslání do každodenního praktického života pomocí biblického denního režimu a zároveň mít z nového životního stylu radost.

Vlastní lekce:

V dnešní - poslední – části tohoto bloku seminářů o osobní efektivitě z biblického hlediska, se budeme zabývat klíčovým prvkem pro úspěch, zmiňovaným ve všech předchozích lekcích, a sice praktickým vztahem s Bohem.

5.1 Jak navázat vztah s Bohem

Lidem dnes tento vztah všeobecně většinou chybí – Boha nikde nevidí, ani ho neslyší mluvit – a tedy se domnívají, že pravděpodobně neexistuje. Příčinou toho, že jej nevnímáme však podle Bible je, že nám jej zatemňuje náš hřích, v jehož důsledku zemřela část naší osobnosti, která byla schopná s Bohem mít vztah – tzn. poznávat Ho, slyšet Ho, rozumět Mu a milovat Ho. Touto odumřelou částí naší osobnosti je náš duch.

Nic na světě tohoto lidského ducha nedokáže skutečně trvale oživit, i když se o to mnozí pokoušejí – ani chození do kostela, náboženství, dobré skutky, víra v nějakou nauku, filosofii či myšlenkový systém, připojení se k církvi, křest, duchovní úkony (jako meditace, jóga, východní náboženství, okultismus), duševní snahy (např. autosugesce, změněné stavy vědomí, dýchací cviky, transcendentální meditace), ani tělesné sebezapírání.

Otázka tedy zní, zda a jak tedy vůbec k tomuto oživení může dojít, abychom mohli opět navázat reálný vztah s Bohem, drží-li našeho ducha ve smrti hřích = tedy vše v nás, co nedosahuje Božích norem dokonalosti?

Dle Bible je vzkříšení ducha a získání věčného života pro člověka věc naprosto nemožná a nedosažitelná:

Mt 19,24 „Snáze projde velbloud uchem jehly, než bohatý do Božího království.“

Zbývá jediné možné řešení – vzkřísí-li našeho ducha k životu sám Bůh:

Mt 19,26 pokračuje: „Co je nemožné u lidí, je možné u Boha.“

Jak toto vzkříšení našeho ducha tedy může nastat?

Bůh nabídl odpověď. Jedná se podle Bible o jedinou možnou cestu, jak se můžeme vrátit zpátky k Bohu a navázat s ním vztah. Bůh totiž viděl, že vlastní snahou a skutky se člověk nikdy znovu dokonalým nestane. Řešení Bůh našel v aktu smlouvy. Zde je tedy třeba si krátce něco říci o biblickém konceptu smlouvy:

5.1.1 Smlouva

Podstatou smlouvy v Bibli a ve starověku vždy bylo, že obě smluvní strany za svůj závazek ručily svým životem. Na důkaz toho musela být každá právoplatná smlouva zpečetěna krví. Tím každá ze stran vyjadřovala - nemám už právo na svůj život, ale ručím za své závazky až do smrti. Zemřel jsem sobě a žiji pro Tebe. Ve Starém zákoně bylo dovoleno, aby místo krve smluvních stran byla zástupně prolita krev zvířecí. Tím Bible naznačuje, že je možné vykoupit něčí smrt smrtí někoho jiného. Ten, za koho byla prolita krev, dále žil jakoby vzkříšen ze své vlastní smrti, a jeho celý život byl vázán na jeho smluvního partnera.

Smlouva, kterou chtěl Bůh nabídnout člověku však - aby měla skutečně sílu zlomit moc hříchu a vysvobodit člověka trvale z otroctví smrti - nemohla být zpečetěna zástupnou krví zvířete ani člověka, ale vyžadovala, aby Bůh dal to, co mu bylo neuvěřitelnější - Svého vlastního Syna. Teprve tím, že stála Boha více, než kdyby dal v oběť sám sebe, a že ten, kdo na sebe vzal naši smrt, byl v Božích očích dokonalý, mohla tato smlouva plným právem vstoupit v platnost pro všechny lidi a porazit zákon smrti, který lidstvu tvrdě vládl a z něhož jinak nebylo cesty ven. Výrazem nesmírné moci této smlouvy pak bylo, že ani smrt nedokázala Ježíše pro Jeho spravedlnost udržet v hrobě, ale třetího dne byl slavně vzkříšen. To je v Bibli předkládáno jako důkaz, že smrt, hřích i ďábel jsou Ježíšem skutečně poraženi a všem lidem je nabídnut život a svoboda.

Abychom tento nový život a vzkříšení našeho ducha právoplatně získali i my, musí být smlouva, kterou se svým synem - a skrze Něho s celým lidstvem - uzavřel Bůh, ještě přijata z naší strany.

Musí jít o oboustranné vydání se – Boží i naše. Obě smluvní strany říkají: zemřel jsem sám pro sebe, dále již žiji pro Tebe. Vydávám se Ti a přijímám Tvé vydání. Jde o spojení na život a na smrt, které je z Boží strany zpečetěno Kristovou krví a z naší strany naším křtem. Tento křest následuje po zkušenosti znovuzrození, jak si ji za chvíli popíšeme a vyjadřuje pohřeb starého člověka = tzn. symbolické vyjádření, že to staré v nás již zemřelo a nemá dále právo hlásit se k životu. Jestliže nadále žiji, nejsem to již já sám, ale žiji Božím vzkříšeným životem pro Boha a On žije ve Mně. Nemám už svá vlastní práva, stejně tak Bůh se vzdal svých práv v můj prospěch. Jde o dokonalou výměnu. On mi dává svůj dokonalý život, já Jemu na oplátku svůj. Více se o všech těchto skutečnostech můžete dočíst v 3.- 8. kapitole listu Římanům a v Kol 2,11-14.

Kdokoliv neprožil tuto zkušenost uzavření smlouvy s Bohem, není dle Bible křesťanem a nemá jistotu vztahu s Bohem, ani jistotu věčného života. Stejně jako ten, kdo neuzavřel podobnou manželskou smlouvu sebevzdání se svým životním partnerem, nebude zakoušet blahodárné důsledky obohacujícího trvale rostoucího vztahu, i kdyby byl nakrásně formálně oddán na radnici nebo v kostele.

5.1.2 Znovuzrození

Na základě potvrzení naší smlouvy s Bohem tedy může proběhnout ten největší zázrak v našem životě – náš mrtvý duch, který nebyl s Bohem schopen komunikovat, je díky odpouštějící moci Ježíšovy krve vzkříšen a začne znovu zakoušet plný a mnohostranný obohacující vztah lásky s Bohem. Proběhne zázračný akt, který uvnitř nás vykoná samotný Bůh a použije k tomu veškerou moc vzkříšení - stejnou, jakou byl z mrtvých vzkříšen Ježíš (Ef 1,19-20 „Je to tatáž moc, která vzkřísila z mrtvých Ježíše“).

Co tedy dá Bohu **právo** a **možnost** toto vzkříšení ducha u některého člověka vykonat a u jiného ještě ne? Rozdíl je v tom, zda dotyčný osobně přijal nabízenou Boží smlouvu. Základním učením Bible je, že Ježíš Kristus za nás zástupně zemřel a za nás byl také zástupně vzkříšen. Touto smrtí a vzkříšením získal Bůh před dvěma tisíci lety právo tuto změnu udělat v každém člověku, který přijme podmínky nabízené smlouvy.

Jaké jsou to podmínky?: Uvěřím-li této skutečnosti v srdci, vyznám-li ji na modlitbě ústy a pozvu a přijmu Ježíše do svého života, dostává Bůh dnes v mém životě reálnou možnost, aby nové narození daroval i mně:

Ř 10,9 „Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako svého Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen.“

Zj 3,20 „Hle, stojím u dveří a tluču. Uslyší-li kdo můj hlas a otevře mi, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou.“

J 1,12 „Těm, kteří Ježíše přijali a věří v Jeho jméno, dal Bůh pravomoc stát se Božími dětmi.“

Jedná se o skutečné zrození z Boha, takže jsme pak reálně a v pravém smyslu toho slova Božími dětmi – tzn. náš z Boha znovuzrozený duch má všechny Boží atributy: věčný život, dokonalost, schopnost žít podle Božích zákonů, atd.:

Mt 5,48 „Dokonalí buďte stejně tak, jako je dokonalý Váš Otec v Nebi.“

Žd 8,10 „Své zákony dám do jejich mysli a napíši je na jejich srdce.“

Ef 2,10 „Jsme Jeho dílo a jsme stvořeni k dobrým skutkům, které pro nás On předem připravil, abychom v nich chodili.“ (tyto verše znamenají, že Bůh sám nám pak dává schopnost žít podle jeho zákonů.)

Tento duch je však malý jako sotva zrozené nemluvně a je třeba o něj náležitě pečovat, aby znovu nezahynul: musíš tedy dostávat mléko Božího Slova, dýchat modlitbou, mít teplo společenství a osobní péče ostatních křesťanů, jinak Tvůj duch bez napojení na Boží zdroje chřadne a nakonec znovu umírá.

5.1.3 Každodenní vztah

Důvěrnost ve vztahu s Bohem pak roste stejně jako v každém jiném vztahu každodenním rozmlouváním s ním, Jeho poznáváním a společnými zážitky. Ze své strany Bůh v Ježíši slíbje, že bude stále s námi:

Mt 28,20 „A já jsem s Vámi po všechny dny až do skonání světa.“

5.2 Praktické kroky

Bůh je s námi stále, avšak my se od Něho v průběhu všedního dne často vzdalujeme:

Jk 4,8 „Přiblížte se k Bohu a přiblíží se k Vám, vzepřete se ďáblu a uteče od Vás.“

Chci Vám proto předložit praktické kroky, které můžete použít každý den, nebo kdykoliv jen se chcete k Bohu přiblížit, jako jakési schůdky na místo, kde se s ním můžete setkat. Někdy Ho potkáte už na prvním z nich, jindy až na tom posledním a občas se Vám ani při použití všech těchto kroků nepodaří s Ním navázat smysluplný rozhovor. To jen proto, abyste si nezačali myslet, že na vztah s Bohem vystačíte s použitím pouhé techniky a abyste Ho potom ještě slavněji objevili v novém rozměru vztahu s Ním.

5.2.1 Upřímnost, otevřenost

Na nic si před Bohem nehraj, ale buď maximálně otevřený. Nesklouzni do rutinních a automatických škrobených modliteb. Bůh je sice všemohoucí a majestátní a je třeba k němu přistupovat s úctou, ale není nenormální. Řekni mu naprosto otevřeně a upřímně, co cítíš. Např.:

„Nemám moc chuti se teď modlit a být s Tebou... Nedůvěřuji Ti v tom a v tom. Mám blbou náladu... Štve mě to a to.... Zdá se mi, že Ti na mě nezáleží a v mojí záležitosti pro mě nic neděláš...“ apod.

Řekni Bohu, o co Ti jde, co bys chtěl, jak na tom jsi, co Ti nejde, v čem Ti může pomoci. Buď v tom všem stručný. Bůh ví, co je v Tobě, chce však, aby sis i Ty tím, že nahlas formuluješ své pocity, jasně své postoje uvědomil a mohl pak také rozpoznat, až Ti Bůh odpoví.

5.2.2 Čas na Boha

Vyplatí se Ti věnovat Bohu čas každý den. Viděli jsme to ve všech našich dosavadních lekcích a zvláště jsme to probírali v minulé lekci k tématu denního režimu. Nezáleží na délce tohoto času, ale na jeho intenzitě – v některých obdobích to mohou být třeba i minuty denně. V tomto čase však nejde primárně o vyjádření našich proseb, ale o to oddělit si část času jen na Boha samotného. Je to takové rande. Bez toho, že by náš vztah s Bohem obsahoval i tento rozměr, nemůže zdravě růst.

5.2.3 Přiznání a opuštění viny

Od Boha nás oddělují naše viny – vše, v čem jsme nejednali tak dokonale, jak je dokonalý sám Bůh a Ježíš. Proto je třeba jasně nazvat hříchem vše, co jím dle Bible je. Vyplatí se každý den věnovat čas Tvým selháním – požádat Boha, aby Ti připomenul vše, co se ve Tvém životě neslučuje s Jeho standardy, jasně tyto viny pojmenovat, poprosit Boha, případně i lidi, kterých ses dotkl, za odpuštění, napravit důsledky Tvých selhání, máš-li to v moci, opustit takovýto způsob chování (pokání = znamená obrátit se o 180° a vykročit opačným směrem) a požádat Boha o pomoc v této věci pro příště.

5.2.4 Zaujmout jasný postoj vůči tlakům

Od Boha nás oddělují nejenom reálné viny, ale i strachy, úzkosti, trápení, nejistoty, špatné nálady, nejasná obvinění, falešné pocity viny a různá další břemena. Je třeba si je konkrétně uvědomit, pojmenovat a zaujmout k nim za pomoci vyznávání Božího Slova jednoznačný biblický postoj. Jestliže jsem zhřešil, svůj hřích vyznat a opustit, nezhrěšil-li jsem, ale tlačí-li na mě pouze něco buď konkrétního nebo naopak zcela nejasného, je obvykle správným biblickým postupem jedno ze dvou vyhlášení:

1. Nejasná obvinění, pocity a tlaky lze odmítnout a zahnat v autoritě, kterou Ti dává Ježíšovo jméno:

„Bůh mi nedal ducha strachu, ale lásky, síly a rozvahy.“ (2 Tm 1,7)

„Toto obviňování není od Boha a proto špatné myšlenky (vyjmenujte konkrétně jaké) zmizte z mého života – nemáte ve jménu Ježíše Krista právo špinit mou mysl.“

2. Konkrétní obavy lze zpravidla překonat vyznáváním takových biblických veršů, které o dané věci mluví, např.:

„Nebudu se trápit žádnou starostí, ale ve všech věcech a za všech okolností na své modlitbě budu oznamovat současně s děkováním své žádosti Bohu a Boží pokoj, který převyšuje veškeré pomýšlení, bude střežit mé srdce i mysl v Ježíši Kristu.“ (Fp 4,6)

„Nezemřu, ale budu žít, abych vypravoval o Božích skutcích.“ (Ž 118,17)

„Jeho ranami jsem uzdraven.“ (1Pt 2,24)

„Všechnu svou péči zaměřím na Boha, protože On má péči o mě.“ (1Pt 5,7)

„Vše mohu v Kristu, který mě posiluje.“ (Fp 4,13)

„Nic mi nebude nemožné, protože věřím.“ (Mt 17,20)

„Všechny věci napomáhají k dobrému těm, kdo milují Boha.“ (Ř 8,28) Já Ho miluji a proto i tyto zlé okolnosti pro mě Bůh použije k dobrému. Co Satan připravil, aby mi ublížil a zničil mě, v tom mi Bůh dá o to slavnější vítězství.

Některý hřích či některý silnější tlak možná nebudeš schopen úspěšně vyřešit sám, ale budeš potřebovat pomoc zkušeného křesťana. Zjistíš-li, že v některé oblasti sám bojuješ neúspěšně, rozhodně se obrať o podporu na některého Duchem svatým naplněného věřícího. Mimo jiné za tímto účelem Bůh spojil křesťany do církve, abychom se podírali, pomáhali si, učili se jeden od druhého, nesli břemena jedni druhých a navzájem si vyznávali hříchy – to se týká zvláště případů určitých závislostí či svázaností, kdy je pomoc zralejšího duchovního člověka často nezbytná.

5.2.5 Vděčnost

Nauč se pěstovat v sobě vděčnost. V naší povaze je spíše nadávat, reptat, stěžovat si a vidět věci z té horší strany. Začni raději Bohu děkovat za to, co už pro Tebe udělal, i za zdánlivé maličkosti či samozřejmosti – že ses dnes probudil, nebe je modré (nebo šedé) a tráva zelená (nebo žlutá), atd.

1 Tes 5,18 „Ve všem vzdávejte díky“
Kol 3,15 „A buďte vděční.“

V první chvíli to chce překonat odpor starých vyjetých kolejí a trochu se k děkování přinutit, ale po čase zjistíš, že tento přístup zcela změní Tvé perspektivy a Tvůj životní styl. Tvůj život se najednou stane světlejší a radostnější. Teprve se Ti pořádně otevrou oči, abys uviděl Boží dobrou ruku všude kolem sebe. Získáš tak podstatnou součást svého každodenního vítězství.

Postoj děkování změní i Tvé vztahy s lidmi, a to i s Tvými nejbližšími. Jak se budeš postupně učit děkovat Bohu, začneš si cenit i věci na druhých lidech, kterých sis předtím vůbec nevšiml a začneš jim to dávat najevo – radikálně se tak změní vaše vztahy. Staneš se pro ně povzbuzením a inspirací.

5.2.6 Rozkoš v Bohu

Zvykneš-li si na každodenní styl chvály a vděčnosti, dalším krokem ve vztahu s Bohem je zkušenost potěšení a rozkoše. Své prožitky rozkoše v Bohu formulovali v Bibli například autoři žalmů a Ty se můžeš modlit podobně jako oni a třeba přímo i jejich slovy si připomínat, jaký Bůh je a co Ti dává:

Ž 36,9.10 „Tučností Tvého domu jsem rozvlažován a napájíš mě potokem svých rozkoší. U Tebe je studnice života.“

Ž 23,5 „Připravuješ mi stůl před mým obličejem naproti mým nepřítelům, mou hlavu pomazáváš olejem a naléváš můj kalich, až přetéká.“

Ž 37,4 „Těším se v Hospodinu a On mi dává žádosti mého srdce.“

Ž 16,8.9 „Stále představuji Hospodina před svůj obličej. Když je mi po pravici, nepohnu se. Proto se rozveselilo mé srdce a můj jazyk zaplesal, i mé tělo bude přebývat v bezpečí.“

Ž 16,11 „Sytost hojného veselí je před Tvým obličejem a dokonalé utěšení po Tvé pravici až na věky.“

Ž 16,6 „Provazy mi padly na veselých místech a dostalo se mi rozkošného dědictví.“

Ž 63,6 „Jako tukem a sádlem se u Tebe sytí má duše a s radostným prozpěvováním Tě chválí má ústa.“

5.2.7 Uctívání – zakoušení intimního vztahu s Bohem

Dalším pomyslným stupínkem v našem každodenním vztahu s Bohem, je uctívání. Hebrejské slovo pro uctívání je sklánět se v úctě a řecký výraz „proskineo“ pro tentýž postoj znamená směrem k polibku – jedná se tedy o postoj „zaměření se na líbání.“ Jde o prožívání skutečně intimního vztahu s Bohem, sdílení vzájemných tajemství, o vzrušující chvíle, které naplňují člověka duchovně, emocionálně i tělesně, podobně, jako ho naplňuje milenecký vztah mezi lidmi. Nechci se zde tímto aspektem vztahu s Bohem podrobně zabývat, protože se jedná o příliš intimní oblast, která náleží jen Tobě a Jemu. A ponechám na Tobě, abys ji ve svém vztahu s Bohem sám pro sebe objevil. Jen Tě vybízím, aby ses o ni nenechal připravit, protože pokud jsi Boží dítě, máš i na takto intimní a blízký vřelý vztah s Bohem právo. Tento vztah smíš hluboce prožívat a poznat, že předčí všechny Tvé představy o tom, co to znamená být s někým (v tomto případě dokonce s Bohem) jedno tělo.

Jen ještě zmíním, že v této oblasti - podobně jako v intimním vztahu může a ženy, pokud je začleněn do čistého smluvního vztahu - nejsou žádná tabu a žádná omezení. Můžeš v něm používat dar modlitby v jazyku, chvály a zpívání, vytváření melodií v srdci, vyznávání lásky, tanec, a mnohé další formy vyjádření Tvé lásky. Podobně i Bůh je ve vyjadřování své lásky k Tobě velmi vynalézavý a dokáže uspokojit všechny

Tvé touhy a potřeby blízkosti, něhy, vroucnosti, utišení a především bezpodmínečné a bezvýhradní lásky, na které může být založeno Tvé vědomí vlastní hodnoty.

5.2.8 Rozhovor s Bohem za použití Bible

Nakonec se zmiňme o tom, že Bůh k nám skutečně mluví. Ve vztahu s ním nejde o jednostrannou komunikaci, ale o oboustranně plynoucí rozhovor. Boží hlas k nám promlouvá mnoha způsoby, projeví se vnitřním i slyšitelným hlasem, v našich myšlenkách, mluví k nám skrze zjevení, vidění, sny, naše vlastní proroctví i proroctví druhých lidí, formou dalších duchovních darů, přes výklad modlitby v jazycích, různé duchovní vjemy, někdy i reálné návštěvy duchovních bytostí, životní okolnosti, druhé lidi a vztahy s nimi a pomocí ještě mnoha dalších forem.

Abychom se však v této obrovské spleti způsobů vyznali a dokázali rozlišit Boží hlas od mnoha hlasů falešných, kterými je duchovní svět okolo nás přeplněný, nemluvě o hlasu našeho vlastního svědomí a naší duše, dal nám Bůh jako měřítko pravdivosti a důvěryhodnosti všech zjevení Bibli. Jí se poměřují všechna zjevení a jsou-li s Bibli v souladu a jsou-li navíc potvrzena dvěma či třemi svědky, můžeme je přijmout za skutečně pocházející od Boha a stavět na nich náš život. Nejsou-li v souladu s Bibli, je třeba je jednoznačně odmítnout jako falešné, jak potvrzují následující verše:

2Pt 1,20-21 „Výklad žádného proroctví Písma nikdy nepošlo z lidské vůle, ale svatí boží lidé mluvili tak, jak byli puzeni Duchem Svatým.“

2Tm 3,16 „Celé písmo je od Boha vdechnuté a je užitečné k výchově ke spravedlnosti.“

Žd 4,12 „Boží slovo je živé a mocné, ostřejší než dvousečný meč, rozsuzeje myšlení i mínění srdce a proniká až do morku v kostech i do rozdělení duše a ducha.“

Máme-li se naučit začít Boha slyšet, často nám pomůže, použijeme-li k zahájení rozhovoru s ním Bibli – je to koneckonců způsob, jakým Bůh k mnoha lidem mluví nejčastěji. Můžeš ji používat jako Boží dopis k Tobě, číst ji nahlas, modlit se a vyznávat jejími slovy a komunikovat s Bohem skrze ni tak, jakoby On sám k Tobě jejími verši mluvil. I Ty sám můžeš kromě svých vlastních slov používat při rozhovoru s Bohem proklamace částí Bible, které Ti mluví ze srdce. Já osobně jsem touto formou učinil ty nejužasnější duchovní objevy, když mě Bůh takto vedl od verše k verši celou Bibli. Často tak spolu probíráme různá témata, někdy si k vyhledávání veršů vezmu biblický slovník či konkordanci, jak ale postupně poznávám Bibli čím dál více, mnohdy mi pak stačí už i samo vedení Ducha Svatého, abych se dobral k radám a poznání, které potřebuji pro biblické řešení mé praktické aktuální situace.

1J 2,27 „Nepotřebujete, aby Vás někdo učil, ale pomazání Ducha, které je ve Vás, Vás učí všemu.“

Samozřejmě je-li skutečně v Tobě, což se zase pozná tak, že budeš přirozeně žít v souladu se vším, co v Písmu stojí, tzn. že např. dáš v pokoře na rady, doporučení a napomenutí zkušenějších křesťanů.

Shrnutí:

Nalezení a pěstování reálného vztahu s Bohem je základním předpokladem životního úspěchu a efektivního života. K tomuto zjištění jsme během našich pěti seminářů dospěli z mnoha úhlů mnohokrát.

Vztah s Bohem stejně jako každý jiný vztah, má-li se zdravě vyvíjet, vyžaduje čas, péči a upřímnost, jinak odumírá. Navázat jej můžeme díky Ježíšově smrti a vzkříšení přijetím nabízené smlouvy s Bohem a následným znovuzrozením našeho ducha.

Takto získaný a rozvíjený vztah s Bohem pak ovlivňuje náš úspěch v práci, jak jsme viděli v první lekci, každodenní vítězství nad okolnostmi, o kterém jsme mluvili v lekci druhé, vede nás v duchu třetího semináře k poznání a naplnění našeho životního poslání, výrazně ovlivňuje efektivnost našeho denního režimu, který jsme probrali v minulém čtvrtém bloku a nakonec, jak jsme si uvědomili v dnešní poslední části naší série, má tento vztah smysl sám v sobě, protože Bůh sám je koneckonců tou nejdůležitější osobou ve vesmíru.

Viděli jsme, že zaměříme-li se v první řadě na živého Boha, můžeme si být jisti, že nás nakonec dovede i k naplnění našeho povolání a k velkým věcem, ve kterých s námi zamýšlí spolupracovat, a nepromarníme v honbě za prázdny věcmi vzácný život, který nám daroval.

Děkuji Vám, milí čtenáři, že jste se mnou vydrželi až do poslední lekce a přeji Vám, abyste dokázali mnohé z toho, co jsme se společně naučili, využít k prospěchu Vašemu i Vašich blízkých. Mějte se dobře, prožívejte Boží pokoj a plnost, vedte efektivní život a ať Vám v každé jeho oblasti Pán Bůh mocně a nad Vaše představy požehná.